

H. İ DİNAMO

DENİZ FENERİ

ŞİİRLER

İSTANBUL

1 9 3 7

Deniz feneri

Deniz esiyor
püfür!
püfür!

Ejder gövdeleri gibi yuvarlıyor dalgaları poyraz;
Koca dalgaları Çin sedleri durduramaz!

Püfür!

Püfür!

Esen enginden
vapur
geçer,
yelkenliler
geçer!

Sarı saçlı bir deniz kızı fener:

Kayaya diz çöküyor,

Kara köpüklü dalgalara sarı dualar döküyor

Güneşli şehirlere koşan yolcular

için!

Kara bağırlı sular
uzakta beyaz güvercin.
yelkenlilerle dögüşüyor.

Fener, bir ana yüreği gibi üşüyor.

Püfür!

Püfür!

Esen enginden geçiyor
bir vapur
daha!

Kaptan bakıyor: birşey kalmamış sabaha,

Fakat ortalık;

karanlık!

karanlık!

Ne hoş, kara köpüklü dalgalara

sarı saçlar gibi

sızan

ışık!

Koşuyor, yuvarlanıyor, çatlıyor

dalgalar!

Kara yamyam kızları gibi enginde ip atlıyor

dalgalar.

Dalgalar, havada firaun kamçısı gibi şaklıyor,

Dalgalar, uçurumları kucaklıyor..

Dalgalar, koşuyor fenerin ışığında yıkanmak için!

Dalgalar, yükseliyor dalgalanmak için!

Fener

sarı fecirler

gibi sızıyor sular!

Mor sular!

Mor sular!

1930

Vezünün isyanı

Deniz titriyordu, uzakta deniz
Kayalarda fağfur dalgalar çatlıyordu.
Akdeniz güneşinin bayıldığı yerde
Zevk çiçeklerinin baharla konuştuğu
İçinde güneşli kahkahaların koştuğu
ince bağçelerde,

Fidyas heykelleri gibi Pompei kızları
şarkı söylüyor
ip atlıyordu.

Deniz titriyordu, uzakta deniz,
Deniz altı cennetinin çiçekli kuytusuna
Eşleriyle çekilmişti deniz kızları,
Sararak sırtlarına
Manto gibi mavi yıldızlı rüzgârı
Birkaç Roma Nemfüsü serilmişti şimdi
güneşli kumsala.

Güneş benziyordu bunları gözetleyen
Kızıl saçlı Romalı bir kartala..
Yüreklerinde uzun telli lirlerin hıçkırığı,
Akdeniz güneşinin gergin bacaklarını şehvetle kırdığı
Pompei kızları,
Yüksek glâdyatörlerin adeleli kollarında
hırpalanmak isteyen Mesalin gibi
içinden sarsılarak
şiir okuyordu..

Hava, yanardağ kokuyordu:
Ah, bir sarsılınca ezeli kükremesile Vezü,
Hilkat başlangıcına dönmüştü gökyüzü.
Yıldırımlarla yuvarlanan karanlık bulutlar,
Ezeli cellâdın boynundan dökülen
Kara yağlı saçlar gibi
Vezü'ün boynundan
denize sarkıyordu.

Şuuru buğulaşan küçük köylere eyvah,
Yanardağın açılan ağzından
Kızgın yakut nehirleri akıyordu.
Yapışmış sabanına
öküzlerle köylü,
Roma krallarından daha korkunç bir şeyin
Görüyordu geldiğini gözleriyle köylü!
Kırılmış boyunduruğunu

mütevekkil öküzler

yamaçlardan aşağı

uçuyordu yel gibi;

Kara ağaç altında papatya falı açan

Esmer tenli köylü kız

Donmuş olduğu yerde en güzel heykel gibi!

Havada kanadını yaldızlayan kuşlar

Birkaç saniyede kavrulmuşlar

dökülmüşlerdi yere!

Kızgın yakut seli şimdi

kıpkızıl bir kefen gibi

örtülmüştü şehirlere!

Deniz döğünüyordu, uzakta deniz,

Kayalarda fağfur gözyaşları çatlıyordu;

Dalgalar, kayaları tokatlıyordu..

Karadeniz

Gezdim çocukluğumun

O kızıl toprakları

Hatıralardan yıldızlarla döşenmiş vatanını!

Halâ okur dedim onun destanını

Köpükleri eksilmeyen engin Karadeniz!

Kulların karşında çöker gibi diz

oturdum da bir küçük kayana

Nasıl parçalar gibi nasıl daldım sana.

Kafamda

meyhaneler dönüyordu.

Güneşler yanıyor kafamda

güneşler sönüyordu.

Nasıl atılıyorsa kudretli sularına

Kızılırmak

Yeşilirmak

ve Tuna,

Atılmak istedim ben de onlar gibi

Her yerinden sarsılan varlığımla sana!

Yunus balıklarının zırhlarını parıldattığı,
Güneşin tunç renkli bir balıkçı başı gibi battığı
Enginde her hatıramı bana doğru yuvarlayan
köpükler yüzüyordu.

Gökü kaplayan gözlerin
gökün küçüklüğünü
alayla süzüyordu.

Ey dedelerimin yırtık ağlarla balık avladığı
homurtulu su,

Kopardın o gün içimde bir ihtilâl uğultusu!
Üstünde yelkenlilerin bir küçük kız gibi ağladığı
Fırtınalı göğsüne serilmişti gözlerim
yeşil bir halı gibi!

Sarsıyordu dalgaların oturduğum kayayı
Prometenin
kartalı gibi!

Aynanda gülümserken zeytinli yamaçlar.
Esiyordu göğsünde yıldız dolu rüzgâr!
Daüssıla taşıyan ince bir dumanla kıyı örtülüyor du,
Baktım: suda «nene»min çakır gözleri gülüyordu.

Hisa!

Hisa!

Gözler gibi bir kayadan balıkçıları İsa
şefkatle bakıyordum
kumlarda çabalayan

Balık ve deniz kokan çökmüş karaltılara!

Luğ gibi dalgaların kuma yuvarlanıyordu,
Dalgaların luğ gibi ruhuma yuvarlanıyordu.
Kır atlarının karınları yerleri yalayan
Ufka saf saf yürüyen atlılar gibi
Dalgaların rüzgâr olmuş uzaklardan koşuyor;
Şehrin kör ışıkları

yakıp cıgarasını

onlarla konuşuyor!

Şimdi yüklü fındık dallarının toprağa sallandığı,
Yeşil yaprakların fısıltılı cennetinde
Rüyalı kız gözlerinin yandığı
Yangınlı çocukluğumun uzayan vatanı,
İnce gönül hisleriyle örtülü bir keder dumanı!
Kayaların çıplak omuzlarına
karlı bir kürk gibi
örtülen köpükler
Yıkıyor şehrin son ışığında!
Yangınlı bir çocukluk ve bir gençlik yatıyor
Denizin yuvarlanan karanlığında!..

Kızılıрмаğın karşısında

Uyan!

Uyan!

Ey kimsesiz söğütler altında uyuyan
su!

Fırtınalı bir ormanın oğultusu,
gibi dalgaların

Kamçılâsın yüreklerimizin sedlerini!
Kıyılarında uyuyan sahipsiz iskeletler
Açlıktan yiyip bitirdi etlerini!

Ey yırtık ağızlı toprakların şah damarı,
Haydi yüksek yıldızlarla konuştuysana
Altın fiskiyeler gibi serpilen
sonsuz tarlaları!

Traktörlerin sırtında yağız delikanlılar,
türkünü söyliyerek
tozu dumana katsın!

Gök yüzü kadar geniş harmanlarda
Yiğitler keyfinden naralar atsın!

Neden

Kumral söğütlerinden

cirit oynamak için

kargı koparan

atlılar yerine,

Şimdi kıyılarında

Sivri gözlerini iki müthiş çelik gibi suyunda yıkayan
kurtlar uluyor?

Neden havalarda

Sarı başak nefesli rüzgâr yerine

ahlar savruluyor?

Koşsun bozkırlarında güneşli dalgalar,

Ne Volgalar

ne Tuna

Şahlandığın an taş çıkartamaz uğultuna!

Sen

Ana caddesi yüreklerimizden geçen

Damarlarımızdan daha yakınsın bize!

Yürü türkülerinle hayatı kucaklıyan denize:

yüreklerimiz!

yüreklerimize!

Südsüz analar çocuklarına suyundan emziriyor,

Gecelerin rüyasına nur topu aylar giriyor!
Serçelerin türkü söylediği kumral söğütler altında
rüyan-
dan uyan.
Ey kan renkli bir fecir altında uyuyan!

Sivas - 930

Anadoluda Arkadya

Kulakların çınlasın Ruso,
senin o

Saf yürekli çobanlarına gıpta ile daldığın
En temiz insan modelini içinden aldığın
Arkadyayı
Anadolumda buldum ben!

Bir değil
geçti gözlerimden
bir arkadya alayı:

Birinci

İnci arkadyayı

Eski ilâhlar havuzu marmarayı

Seyreden bir köyde buldum

İçli bir çoban gibi koynuna sokuldum
hemen!

İlk şairliğin bulutları burda geçti gözlerimden!

Ateşli ilk gençliğimin ağlatan anları

Bu köyde çalındı heyecanımın

ilk ulvî çanları!

Aydınlık kumsallar üstünde

Görürken yeşil gözlü üzüm salkımlarının rüyalarını,

Karşımda seyrededim dumanlı keşişin mavralarını!

Yeşil rüyalar gibi içli salkımlar

damlar-

ken

ihtiyar kütüklerden,

Ruhumda yakın bir cennetin panoraması şahlanırdı.

Havaya, güneşi karartan kartallar yaslanırdı.

Bu yeşil aydınlıklar içinde

sevincinde

inci damlaları şebnemlenen

çocuklar dolaşırdı.

Geceler ayın tepsisinde yeşil salkımlar taşırdı.

Ruso,

Senin o

çobanlar kavminin memleketinde,

Ancak böyle binde

bir

şiir

bulunur!

Yakıyor beni o yerde içtiğim nur,

Halâ kalbimde o yerin rüyaları uyur...

Baharda step

— I —

Sonsuzluğun kardeşi aydınlık step,
Uzuyor mavi gök altında yeşil bir deniz gibi!
Salyangozların bıraktığı gümüş bir iz gibi
ortadan geçen dere
Akıyor çiçekler ve sazlar içinde
ufkun bittiği yere!
Yaban ördekleri
Stebin şişko dilberi kazlar,
Sazlar arasından hep
Birden uçuyor çığlıklarla!
Yaldızlıyor güneş stepi baygın ışıklarla!
Stebin üstünde aydınlık bir hava,
Ava
çıkan,

Üstten alta yıldırımlar gibi bakan
çaylaklar,
atmacalar,
Geriyor kanatlarını bu baygın havaya
Görüyorlar doya doya ,
yüksek otların içinde
sinen keklikleri
bıldırcınları!
Mavi, yeşil, kızıl, sarı mantolu
Küçük kuşlar
bu bahar ve peri
ülkesinin en çapkınları!

— II —

Sazlıkta bir tüfeğin demir bacasından duman tütüyor,
Bir sazın oynak beşiğine konmuş
Sarı uzun kuyruklu bir kuş
Suyun aynasında ötüyor.
Sabah tuvalet için
Bakarken nazlı nazlı suyun aynasına
Sarı ışıklı çiçek salkımları,
Görülüyor salınan bir balığın
birden bire dizgin kopardığı
Arkada bırakırcasına yıldırımları!
Bir Angut takmış ardına

Badi badi yürüyen evlâtlarını;
Yaşanışın sıtmasile sarhoş çiçeklerin
Gerdek odalarında

Arılar çırpıyor kanatlarını!
Ötede sülün gövdeli taylor
Dönüyor anasının dört yanını
Güneşlerin etrafını
Dönen aylar
Gibi!

Uzaklarda
Beyaz birer ada
gibi yüzüyor
engin sürüler!

Geliyor oralardan
Sevenleri seven
türküler!

Yıldırım mızraklı kahramanların
Nefes aldığı bu yer
Beni alnımdan yangınlı öpüşlerle öper!
Yükselir bir kartal gibi gezinir
Ruhum stepin esirlik ve esir
bilmeyen sınırsız köklerinde!
Kartallar olmak isterdi ruhumun yerinde:

Fakat onlar

duygusuz dalgalar

Gibi yuvarlanırlar küçük bir av peşinde ;

Benim ruhumsa kanatlarını yaldızlıyor stebin muhteşem
güneşinde!

Sivas — 930

Bağcı kızına kaside

Virjil gezerken kırlarda
Rastlamak isterdi her an
Tatlı türkülü çeşme başlarında
Beyaz inci dişli yalınayak bir nanyade
tatlı bir nengoya!
Muhayyelesindeki şiirli masalları
Kaldırır çalardı yalan diye taş
Yollarında çıplak ayaklarile güneşi çiyneyen
Nengoları seyretmese hergün doya doya!
Gök yüzü güzeldir:
Mavi rüzgârların
Koştuğu gök yüzü!
Gürültü güzeldir :
şu mavi denizin
mavi gürültüsü..
Fakat, serin ışıklı üzümler gibi damlayan

senin türkülerin

Yaz güneşlerinin en sevimli süsü..

Ateş kanarya gözleri akar, gibi yere,
Göz yaşlarımız aktı, aktı dere
dere!

Aç gönlünü kızım aç
arzın kahramanlarına!

Dalma uzun uzun

Kalın pipolar gibi çektüğümüz

Kızıl yangınlı cehennem dumanlarına!

Sorki Danteye,

Sorki Miltona

Anlatsın içtiğimiz alevleri sana!

Göklerde yer yanıyor!

Yerde gökler yanıyor!

Paçavra kundaklarda

üstüne gaz dökülmüş

bebekler yanıyor!

Keder:

geçer!

Sevinç :

geçer!

Söyle kızım ya nedir geçmiyenler?

Geçen sulardır!

Geçen rüzgârdır!

Geçen bulutlardır!

Geçmeyen: inan buna sefil bir ömür vardır!

Kır kafanı beyaz takyeli dalga
granit taşlarda kır!

Bağır şehirlere doğru
kederinden bağırl

. . . . .
. . . . .

Bağın kenarından geçen kahramanlara,
Yürek serinleten şeffaf salkımlarından
Doldur eteklerini avuç avuç ver!
Serinlesin yollarda alev içen yiğitler!
Sevin ey ecirlerin tatlı kızı,
Olgun üzümleri toprağı aydınlatan
Kumral güneşli bağın en güzel parıltısı,
Hergül kopardı zencirlerini

Prometenin :

Yeter didiklendi .

artık yeter, dedi,

Bahtsız Prometenin bahtsız ciğerleri!
Ve Kaf dağlarında kopan zencirlerin
Salladı yıldızları boğuk şakırtısı!
İnce kırlardan kopma türkülerinle sen
Anlat bana tekrar, anlat Arkadyayı!

Altın kıvılcım sürüsü kaplasın ovayı:

Bana yol ver geçeyim,

Ey uzun bakışlarının zümrüt kılıçla

Yürek istemek için

Karşımda yol kesen!

Düşüncemin gümüş merdivenleri
kurarak çok zamanlar,
Yükselirim gümüş sisli kıyılarına!
Duygularım dalar çıkar suyunda,
birer kuğu gibi!

Koşar fezada ardımca bahtiyarlık
Kuyruklu yıldızların kuyruğu gibi!
En beyaz güllerin en sonsuz ormanı,
Sakın şahap denilen o talisiz kuşlar
Senin dikenlerinde kendini öldüren
bülbüller olmasın?

Hayır bu gül yığınları gönüller vatanı:
Geceleri hançerleyen bu güzel kuşlar
Sakın kainattan kâm alamıyan
gönüller olmasın?

Şanlı ideallerin muhteşem kartalları
Kırarak mavilikle kucaklaşan dalları
Yükselirler bu gül yığınlarına!
Benzemezmi bu beyaz gül ormanında her gül
güzelliğin mavrasında gezen
Gönül yığınlarına?

Işıklar ve kokular ve renklerle el ele
Ta ezelden ebede akar dururlar böyle!..

Tabiata istida

Sıcak kurşun yığını rodoslar üzerinde

heyecanlanırken

Top top beyaz bulutlar,

Bekler son yağmuru

Yedi yıl susuz kalmış birer yolcu gibi

Yüzü sararmış otlar!

Merhamet eyle merhametsiz Baküs,

Yeşil yapraklarile maviliklere bakan

Asmaların damarından çekildi şerap!

Nayyadlarla birlikte türküler yakan

Serin sözlü pınarların hali pek harap!

Kıl abalı köylülerin yorgun katırları

Sidiğini yalıyor!

Taş ve toprak yutamayan heybetli ağaçlar,

Rüzgârlarla ağlaşarak yürek parçalıyor!

Uzak ormanların oğultuları,

Çekiyor göklere bir isyan duvarı..

Neredesiniz ey sağnak bulutlar ?

Kırbaçlayın durmadan

Şu sıtmalılı otları!

Tarlada uyuklayan son altın başağı

Hayratlerle görsün ebem kuşağı!

Assın dağdan dağa yedi ejderini,

İçsin ziyarı yok arzın kevserini!

Çiçek tufanından uzak kalınca kırlar,

Şimdi arı kuşları

Yere feryadlarının

İri boncuklarını

Yuvarlıyorlar..

Olgunluk güneşinin altın batısından

Bireryanı altınlaşan

Elma dünyaları.

Hasretle bakıyorlar

Arkların dibinden

Gümüş çizgiler gibi bazı geçen sulara..

Yeşillığın kulakları hasret kalmış gibi

Kör suların çıkardığı öğütlara..

Suyu çakıl olan up uzun hendekler

İçinde leylekler

Son yağmurda çıkacak kurbağa bekler!

Yok uzak mavilikte

Duanın kıymeti,

Ey havaya açanlar taş gibi ellerini
Yok mu bir yıldırım ey
Sallasın beşik gibi arzın temellerini!
Ah, haydi göz yaşınla
Tarlalarını sula,
Yakmadan başakları yazın kızın rüyası,
Hemşirem, dolmayacak avuçlarının taşı!

Erciyasın üzerindeki senfoni

Fırtınalar

Konuşuyor fırtınalarla

Ebdiyetle ağaran kümüş sırtında erciyasın!

Kartallara ıslık çalan karlı bir senfoni,

Alarak kanadlarına Betofeni

Geçer üzerinden

Kartal yuvası Talasın!

Bir yanar dağ patlar gibi döner üstünde bulutlar,

Gece, yüksek yaylasında yıldız sürüleri otlar!

Ay oturur bir kayada

Bir ay yüzlü çoban gibi

Bakar şehre

Uzun

Uzun!

Dinler dururum gece yarıları,

Gönül yanığından kopan şarkıları

Ey derdli «Koridon»!

Başı kaküllü tarla kuşları

Sararak seslerine ipek gibi rüzgarları,
Yollardı Şöpene hasret çektiğim yere!
Kavak yapraklarından

Dsesler akardı

Dere

Dere!

Öyle sesler duydum ki ben içimde,
Vağner içimde, Betofen içimde, Şopen içimde!
Şelli, nasıl çiyendiye dalgaların beyaz dişlerinde,
ben de çiyedim ihtirasın bu yaz dişlerinde..
Geçin gökten hulyalarım

Bulutlarla..

Bulutlarla..

Bana Bakan şu genç kızın yüzü dolmuş yakutlarla!
O şimdi, yüreğini bir desti gibi

Koymuş şiir çeşmesinin altına,

Saçları dönerken altına

İnci inci damlayan suları seyrediyor!

Kalbinde buz dağları müjdeler eriyor!

Yedi yıl buzlar içinde kalan kız bu!

Yedi yıl yalnız bu..

Bu yer, Keremin Aslıya diş söktürdüğü yer,

Halâ havasında Keremin dumanları tüter!

Dinle Koridonun gönül yanığı kokan

türkülerini dinle,

Kopar bu yüreği at kendi elinle
sen!

Sansar derisi diye
kardeşlerin teninden
eldiven
yaptılar.

Erciyasın üzerinde oturan bulutlar,
Savuruyor boşluğa şimşeklerini..

Bu parıltıydı gören
Turisinada Musanın
heybetli kederini!

Gördü bu parıltı
beni de!
beni de!

Bekliyenlere ışık götür geride!
Ve Bethovenle havada uçan senfoni,
Aldı zümrüdü anka gibi kanatlarına beni;
Gösterdi uzakta gülümseyen «Arzı mev'ud»u bana!
Artık, sana aidim ben
ey arzı mev'ut
sana!..

Kış gecesi

Dışarda

Beyaz gece!

Rüzgârın elinde bir kırık kemeçe :

Elbisesiz ağaçlar

Trabzonlu hemşerilerim gibi
horun oynuyorlar!

Beyaz dallara konmuş

Beyaz kanatlı kuşlar,

Veremli bir piyanodan koparılmış tuşlar

gibi içli içli

inliyor karda!

Dışarda

kuş tüyü bir yatak güzelliği var:

Uzan üstüne sefilim, uzan!

Minarede parça parça buzlar şeklinde dondu ezan!

Şimdi, rüyaların ılık havuzlarında

Alev saçları omuzlarında

Cennet vücutlu huriler perende atıyor!

Heyhat! Yeşil rüyaların üstünde
beyaz gece yatıyor!

Hayat

donmuş

dışarda!

Beyazdallara konmuş

Beyaz kanatlı kuşlar,

Veremli bir piyanodan koparılmış tuşlar

gibi içli içli

inliyor karda!..

Kar altında lirizm

Teokrit

Virjil

ve Ruso gibi

Çiçeklerin ışığına koşuşan ruhlar:

Ağlıyor karların altında kâküllü kuşlar!

Dinliyor içim bu «mizantrop» ları

Yeşil inzivasında Telmakı dinleyen

Kalipso gibi!

Çiçek fırtınasının dehşetle silktiği

bir badem bahçesi

halinde gökyüzü!

Dalmış maveralara

bizden çok uzakta,

şimdi Sokrat gibi

gökün altın gözül

Ey karların altında inleyen Şopen,

Ey boşluğa hıçkırın mini mini Virjil,

Lanet et de yeni Romanın
esmer faşistine
düşen bir name gibi
sırt üstü devril!

Güz gecesinde turnalar

Sonsuz büyük bir çanın içi gibi derin
Derindi gök yüzü!
Takılıp kalıyordu altın parıltılara
Çanın kenarlarında
Bazan insanın gözü!

Rüzgâr

Ve yapraklar,

Nazla süzülüp giden bir gelinin duvağı
Halinde saman yolu,
Akıyor, hep akıyor kokulu ve ışıklı
İklimlere doğru!

Duydum bana ateş gibi hasret veren sesi,
Bir dev kulağı gibi gökleri dinledim..
Sonsuz yaylalar gibi yandım, serinledim..
Akan saman yolu akan rüzgârlarla
Geçiyor üzerimden yine bir katar turna!
Ey gecenin içinde güneşli seslerle
Uçan alevlere benzeyen turnalar,

İçimizin rûyaları gelir arkanızdan
Benzeyorsa eğer

Bizim içimize
Zafer türkülerile göçtüğünüz diyar!

1933

Lotüs kokuları

Yalnızım.

Çok yalnızım!

Geliniz beraberce gölgeler, düşünelim!

Geliniz, geldiğimiz yerlere dönelim..

Üstünde başımızın

Kâinat devinin tek ve parlak gözü

O güzel ay gibi

Varsın yağsın şöhret!

Çiselesin son yıldız yağmuru: ebediyet!

Ah, gelin gölgeler, tıpış tıpış gelin,

Elinizde lotüs dolu birer sepet!

Güzün yakut adımlarla geçtiği yollardan

Uyuşturucu lotüs

Kokularile gelin!

Son oğul başında

Titreyen anaların

Korkularile gelin!.

Melânkoli

Şimdi, rüzgâr değil, melânkoli esen,
yapraklar üzerinde ışıldıyan mavilik

Olmuş delik delik!

Havada yay çeken son küçük virtiozün
İçime ateş ateş düşer hıçkırığı!

Saplanır havanın yakut yüreğine

Bir yıldırım gibi her kanat kırığı!

Uzak sular takar gecenin boynuna

Göz yaşı kolyesini;

Koklar sırat kadar incelen insan

Yıldızların hassas manulyasını!

Şimdi, melânkoli damarlarda kan..

Dinle: sular değil, melânkoli akan!.

Kuşlar

Kuşlar

Sonsuz aydınlıktaki çiğ yüklü şarkıların
Koynuna sokulmuşlar..

Kuşlar

İnce yüreğin ateş tellerine
Hayretle oturmuşlar!

Yürü tıpış tıpış haydi yavrucuğum,
Ben de sonsuz aydınlıkta bir damla şarkı gibi
Belki bir saat sonra
Gözlerinde yoğum!

O büyük, o engin, o iri kuşlar
Öter ve biz boşluğa doğru atılırız.
Yıldızların senfonisi içine çocuğum
Bir şikâyet melodisi gibi katılırız.
Mademki o kuşlar
Seni bir şarkı gibi boşluğa savurmuşlar,
Yürü, tıpış tıpış haydi yavrucuğum,

Yürü yakınlara,
Yürü uzaklara!

Yürü, sana kucak açmış
Derin kulaklara...

Kampana

Ana

Çaldı kampana!

Bir zafer şenliğini andırır gibi

Bayraklaştı ellerdeki mendiller!

Gecenin denizinde

Şimdi maziye doğru

Uzaklaşan tren

Köpürerek gider!

Ana!

On sekiz yıl önce

Senin başında çalar gibi çaldı kampana!

Yüzlerce çeşit müşteri gibi

Doldurdum içimi geniş vagonlara!

Çaldı kampana!

Kampana çaldı!

Gönderdim içimi çok uzaklara

Dışım, burda kaldı..

Homiros

Göklerin kucağında ayın on beşi yatıyor,
Çimenler üzerinde yalınayak Homiros
Sazının tellerini yorgun kımıldatıyor !

şimdi, Diyonizosla

Koyun koyuna müzler,

Şeffaf göz kapakları altında rüya görüyor

Yeşil üzüm damlaları halindeki gözler!

Satirler horlıyor mağaralarda ;

Belki bir ormanda bir nemfi kovalıyor

Yirmi dört saatte, yirmi dört saat

Aygırlık yapan

Keçi tırnaklı Pan!

Yalnız

Gögün mavi kollarında Artemis adlı kız

Ve ormanlar üzerinde gümüş bir su gibi gezen

Rüyalı ses:

Hermes!

Ya, sen bu vakitte kırlarda Homiros
Esirisin hangi kahbe iradenin?

Vahi gönderirken ilâhlara senin

İlyadan

ve

Odisen ;

kapı dışarı mı etmiş

Seni Olimpüs?

Gündüz insanlara insanlık öğretir

İhtiyar Melezijen,

Her gece böyle sen

Yollarınsın kırlara serbest otlamak için,

Lirinin tellerini

Gönül incilerinle

Yakutlamak için!

Büyürmüş ıstırap

Büyüdükçe insan!

Ey Grekler ülkesi!

Büyükmüsün söyle Homirosundan?

Sazının telleri göz yaşlarındandır

Çal ihtiyar İzmirli

Çal Homiros, çal!

Uyansın uykudan Olimpüs, çal !

Hiranın koynunda gül koklıyor Zevs,

Uyuyor ilâhlar Olimpüsta!

Uyuyor günahlar Olimpüsta!

Hermesin flütunda tükendi ses!

Kıvrıl çimenlere

Bir engerek gibi,

Uyu melek gibi !

Ağlasın, yastığın,

Eski sazın sana!

Ne bahtiyardır o ilâhlar ki

tırmanırlar beyninin

Oлимпüsuna!

Şellinin ölümü

Sarsılmaz ebediyetleri

Yıkan, yapan muhayyele,

Hele

Bir deha kürresi gibi dönen başında Şellinin
Bütün saltanatile gülümserdi.

En genç yaşında Şellinin

Altın bulutlara çıkan şöhretini

Muhayyele verdi!

Bulutları fırtınalar gibi ufuktan ufka süren
muhayyele ;

Hayatı güldüren

Muhayyele!'

İnsanlara kanat takan,

Gecelere, geceler gibi bakan

Canileri öldüren

Muhayyele!

Şelli şair arkadaşile bindi yelkenliye,

Fırtınaların koynunda yolculuk hoş olur diye!

Yelkenli

Beyaz kefenli

Bir tabut gibi yüklenmişti inleyen denizin sırtına !

Kara bulut kanatlı fırtına,

Ağır ağır yürüyordu

Esatiri bir ordu

gibi

Yaklaşan ufukları naralarla kucakliyerek.

Uçurum bakışlı denizin kalbi,

Şırrak.. şırrak..

Yeyince fırtınadan yüzüne şamarları,

Savurdu bir anda göklere isyan buharları!

Felâket, ahtapot gibi sardı yelkenliye kollarını,

Şelli, duydu içinde çirkin bir kanadın rüzgârını!

Stkıldı kudretle yumrukları,

Son isyanla yumruklarken ufukları,

Açıldı bir mağara gibi deniz,

Aldı koynuna bu dümensiz

Uçurumlarda gezen şairi!

Yuvarlandı üstünde dalgalar iri iri..

Kaybolunca bir toz gibi uçurumlarda Şelli,

Oynadı kanlı bir çifte telli

isyan eden deniz!

Sarsılmaz ebediyetleri

yıkan

yapan

frensiz muhayyele,

en sonra kendi elile

kara şarapla dolu

derin uykulu

Yokluk kadehini Şelliye sundu..

Şelliye son şiir kurşunu dalgaların diliyle okundu..

930

Zamanlar ve mesafeler

Görüyorum zamanları
mesafeyi
mavi

Baktıkça göğün mavi camından dışarı.
Sular, kuşlar, yemişler, düşünceler
Üstünde yuvarlanıp gidiyor masmavi geceler!
Hayatın senfonisi mavi bir ışık renginde akıyor;
Yıldızlar oturmuş sükûnun dallarına
Sarı kanaryalar gibi durmadan şakıyor!
Mesafenin ötesinde mavi mesafeler
Asmış yıldızdan çingiraklarını büyük kervanlar gibi
dalgın dalgın yürüyor..
Baktıkça göğün mavi camından, gözlerim
Zamanı, mesafeyi masmavi görüyor..

Turnalar gibi

Kesme bu sükûnun senfonisini ah,
Mavi fecirler sallasın şarkıların beşiklerini!
— Mavi fecirlerki mavi suların en derini —
Dev dalgalar üstünde çalkansın bu tekne durmadan,
Ah, kesme sükûnun senfonisini
zaman!

Seslerin ardında çeşmeler, sestem daha olgun,
Bir şeyle konuşsun, dinliyelim zindanımızda..
Haykırınsın sükûnun yıldırımları
yanımızda!

Derin gecelere yağarken yıldızlar kar gibi,
İstirabın aydınlık, geniş iklimlerine
yollansın hatıralar
Çığlıklar içinde geçen turnalar gibi!..

Yolculuk hasreti

Mavi - sarı rüzgârlarına tutularak güzün
Bulutla yanyana yürüyen bir turna sürüsünün
Üzerinden geçişini gördüğüm an kopar
Üzerinde yaşadığım
    toprakla her bağıml
Mavi bir melânkoli
    uzar içimde uzar;
Turnaların hıçkırarak tükettiği yollar...
Ben de böyle hıçkırarak
    çığlıklar atarak
    bulutlar üzerinden
    isterim uçup gitmek;
İçimdeki ağlayışı yollarda tüketmek!..

Hatıraların ormanı

Geçtikçe ormanından hatıraların

Yerlere devrilmiş meşeler

dev gibi ağlar!

Yerde donmuş fecir damlaları gibi

Doldurur bu ormanı ölmeyen sabahlar!

Bülbüller, taş kesilmiş

biblolar gibi durur

Yeşil hareketsiz yapraklar arasında!

Geçtikçe ormanından hatıraların,

Yalnız vaktile hevesle doldurup

fakât içemediğim

Bir avuç su şarkı söyler bir çeşme tasında!.

El değmemiş yemişler arasında dalların

Hareketin cennetine hasret, donmuş durur:

Geçtikçe ben ormanından hatıraların...

Şaşkınlık

Şiirin ormanında duygularım
Fecirde kaybetti yolunu!
Akmıyor teselli gür ırmaklar gibi,
Demir sarmaşıklar
sarmış aydınlığın
boynuna kolunu!
Demir sarmaşıklar:
Korkmuş kuşcağızlar gibi
kaçıyor arasından
bunların ışıklar!
Çileklerin, fecir damlaları gibi
Gölgeli göğsüne serpildiği
en yeşil bir ormanda
yine duygularım
şaşırdı yolunu!

Güzellik

Kokulu bulutlar halinde güzellik
Akıyor ruhumun koridorlarından!
Kokulu yemişler sarkıyor
saatlerin dallarından.

Yemişlerine fikrin
altın parmakları
dokunuyor şiirin!

Yine şiir rüzgârının tutulmuş bir hoşuna,
Kapıları çifte kilitli ıstridyeler
Boğuyorlar karanlığı bir inci yağmuruna!
Geçerken ruhumun koridorlarından
Güzelliğin kokulu bulutlarına
fecirler serpiyor
ebedi ışığın lâmbaları..

Ümit gelincikleri üfleniyor, üfleniyor:
Yolcularla dolmuş yine fecrin rampaları...

Yemişler ve kuşlar

Karanlıkta

Yemişler, serin ışıklı düşünceler gibi yanıyor.

Dallarda....

Yüklü ağaçlar, olgun bir baş gibi mağrur
duruyor!

Biliyormuş gibi

Bir sürü insandan daha çok

Faydalı olduğunu,

Sallıyor tatlı sükûn içinde şiirli bolluğunu!

Rüzgâr öperek geçiyor, ardında şarkılar

En renkli bir kokuya boğuyor geceyi!

Oturmuş alev gibi yemişlerle baş başa kuşlar

Anıyormamı bu cennette acep ebediliği?

Güneşi gagalayan kuşlar

Sarı güller

Parıldıyor sarı ışık veren
lambalarile

Yeşil yapraklarında

Mavi - altın türküler dolaşüyor

Yabani menekşeler üzerinde
uzanmış inzivanın!

Yabani muşmulalar ballanmış bekliyor
inzivanın başucunda,
her anı lezzet dolu
ölmez dakikalar gibi!

İri kuşlar konmuş
en yüksek bir
kestanenin ucuna

Görünüyorlar güneşi gagalar gibi!

Noktürn

Bulutlar

Fecir

Ve müzik,

Ve ey yaratıcı deha,

Gecendir: altın şarap damlaları gibi lâcivert boşlukta

Pırlıdıyan şiirin aktığı çeşmelerden

Gençlik seromu al!

Elejilerin başladığı

Ve şarkıların

Bittiği yerde kal!

Gecendir: bekliyor seni

Noktürnlerin geceye doküldüğü yer,

Fecir, müzik ve bulutla örtülmüş tepeler!

Kahramanlar ve gece

Musikinin, rengin,
içinde düşüncelerin sarışın yemişler gibi
Olgunlaştığı gecenin

Koynunu doldurarak aktığını gör!
Ellerinde kahramanların
- Güzellik kraliçesi bütün zamanların -
Alevden güllerin havayı
Nasıl yaktığını gör!

Altın ve elmasla döşenmiş kaldırımı saman yollarının
Hayrandır kahramanların adımlarına!
Gür saçlı ağaçlar durmadan dans ediyor
Tutulmuş alkışların rüzgârına!
Kekikli sular gibi serin
Şarkılar akıyor

Kahramanlarla yan yana
İçinden gecenin!
Çağlıyor caddelerde

Gövdelerin tuncu

Yürüyor kol kola gülerek, haykırarak

Demircile kömürcü, göteyle oduncu!

Ay doğuyor bir salkım üzüm kadar serin,

Düşüncelerin, içinde sarışın yemişler gibi

Olgunlaştığı gecenin!

Fecir ve kahramanlar

Baktım tepelerpeki

Otların uçlarında

Altın çiçekler şeklinde yanıyordu fecir!

Ve ruhumda bal yüklü bir kovan gibi

Uğuldayordu şiir!

Giymiş gibi yangın içinden

Geçen

Bir miğferi

Yanıyordu başım!

Yürüdükçe tarla kuşlarının geniş ülkesinde,

Şiir ağacının dalına asılmış

Olgun bir yemiş gibi

Sallanıyordu başım!

Baktım:

Hatıralar ordusu altın miğferlerle

Doldurmuş tepeleri!

Çırpınıyordu fecir

Kahramanların mızraklarında kızıl bayraklar gibi!

Fecirde düşünceler

Fecir

Bir çilek bahçesidir açılmış gök yüzünde,
Uyuklayıyor bu bahar altında şehir!

Duyuluyor havada ışığın adımları,

Çilek, kekik, vahşi gül kokusu doldurmuş

Dağdan gelen rüzgârı!

Şimdi vahşi güllerin

İssızlığın tadile dolu gölgesinde.

. . . . .

. . . . .

dinliyor, türküsü vahşi gül kokan kuşları dinliyor!

Bizi çeviren uzlet

Bir ejder yumurtası gibi çatladığı gün

Gıdası ışık olan yavrucağızlar gibi

Birden fırlıyacağız!

O zaman

Şakradığını aydınlığın,

Ve yabani güllerin
Açılırken seslendiğini
Radyo dinler gibi
Zevkle duyacağız!
Altın yatağında kuru otların
Mor sümbül koklayarak
Tatlı bir deli gibi yıldızları sayarak
Yatıp uyuyacağız!..

Seyahat

Haydi denizlere

Açık denizlere,

Ey kumlar üstünde

Oturmuş sandalım!

Okyanusların beyaz ihtişamı albatruslar gibi

Genişliğin denizinde kayalım ah, kayalım!

Rüzgârları koku yüklü iklimlere doğru

Başlayan rüyamızı tamamlayalım..

Yağsın kokular, renkler

Gökün portakal bahçesinden !

Kurtaralım aydınlığın

Ve düşüncenin

Sarhoş eden yemişlerini

İnzivanın gecesinden !

İnziva bahçeleri

Fısıldaş en tatlı yemişlerle

Kanat sesimizden;

Beyaz bir ihtişam gibi geçelim gecedem:
Aydınlıklar, kokular, renkler ve düşünceler
Sallayarak dallarında en güzel yemişlerini
Gelsin peşimizden!..

Arkadaş

Arkadaş

Hürsen eğer,

Yani kollarını

İstediğin gibi sallayıp

Dağ taş demeyip

Kekik, kocayemiş, yabani nane topluyarak

Köy kızlarının çılğın kokularile dolu

Güneşli patikalarda yürürsen eğer,

. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .

Toprağın

Çiçekli ve ılık kokulu yatağında

Tarla kuşlarile yan yana doğanlar,

Toprağın kokusuna hasrettirler bugün!

Güneş damlaları yanan böğürtlenliklerde

Kara tavukların

Haykırdığı o vahşi zevk
Nerde?

Nerde, dallarında

Sarı asmaların

Neşeli kız sesleri gibi

Haykırışlarını

İşitmek

Nerde?

Nerde, ırmaklarla omuz omuza türküler söyliyerek,

Koku yüklü yemiş bahçeleri

Boyunca gitmek

Nerde?

Gitmek:

En son yeşillikte bile

Takatsiz düşen bir gövdeyle

Yürümek isteyen arzuları

İleriye

İtmek!

Gitmek,

Çimenlere dökülmüş

Güneş babalarına güneş kadar benzeyen

Yemişleri toplayarak,

Yılanların, kertenkelelerin

Üzerinden hoplayarak

Gitmek!

Arkadaş

Hürsen eğer
Yani kollarını
Yorulup kırılıncaya kadar
İstediğin yere
Sürükleyip götürürsen eğer :
Kalkıp o yerden: ileri
Yine çıkmak yoluna
Arkadaş bir hürriyet borcu olsun sana!

8-Temmuz-936

Dolaşacaksın

Gezerken

Hatıraların sokaklarını,
Kaldırımlar yakacak ayaklarını!
Garipseyeceksin dünyayı
Gözlerine ilk ışığın hançeri saplanan
Bir yavrucak gibi!

Düşecek adımların boşluklara,
Bir tütün havada yaptığı
Yolculuk gibi!

Dolaşacaksın :

Bir Cennet üfleyecek
Burnuna her çiçek!

Dolaşacaksın :

Hürriyetle dolu rüzgâr
İçi sevinç dolu mavi bir balon gibi
Göğsünü şişirecek!

Dolaşacaksın:

Dağların

İssızlığında devler gibi!

Dolaşacaksın

Batıların

Kızıl musikisi içinde

İnsan şekline girmiş alevler gibi!

Dolaşacaksın :

Kayalıklarda

Ardında kekliklerin

İlhamını kovalayan şairler gibi koşacaksın!

Dolaşacaksın:

Delerek gözlerinle

Gökün ılık, mavi kırystalini,

Sıkacaksın hakikî dostlarının

Birer güneş parçası

Gibi yanan elini!

Dolaşacaksın :

Kağnılara binerek;

Ormanlarda Panın

Nemflerin kollarında

Bütün yangınlı arzularının

Gerindiği gibi

Gerinerek!

Dolaşacaksın:

Yeşil yapraklar içinden

Seyrederek

Penbe rüzgârını fecrin,

Ay ışıklarını!

Okşayacak

Su sesleri

Serin parmaklarıyla

Yağın gecelerinden

Kalmış alınının kırışıklarını!

Dolaşacaksın :

Bakarak :

Rontgen şuaı gibi

Her insanın içine,

Bakacaksın çehrelerin arkasında duran

Her cihanın içine!

Kara ağaçlar altında

Marksla yan yana

Virjil okuyacaksın!

Dolaşacaksın hasılı

Hürriyetin kendisi gibi

Dolaşacaksın!

7-Temmuz-936

Gönül isterki

İsterki gönül

«Bütün ağaçlar kalem

Denizler mürekkep olsun

Senin derdini

Yazabilmek için!»

İsterki gönül

Olsun gök yüzünün mavi atlası mendil

Senin göz yaşlarını

Silmek için!

Kurşun külçesi gibi

Binmiş sırtına felek!

Oynatamaz sana

Konya çifte tellisi

En büyük bayramında bile

Ne davul

Ne dünbelek!

Doğmasaydı tabiatla beraber

Göğsündeki kıllar

Çıplak gezecektin!

Bitmeseydi yabanın kevenleri

Açlıktan ölecektin!

İsterki gönül

Kopsun feleğin boynu,

Kurbanbayramında «Allâhın huzuruna»

Yıkılan koçlar gibi!

Yansın bakır göğsünün içindeki hasret

Bir aleve tutulan sarı saçlar gibi!

İsterki gönül...

İsterki gönül...

Feleğin bahçesinde

Açan sarı güller

Coşkun bir gecede kızarsın kan gibi!

Gezsin havaları hayret,

Damarlarında kan gezen

Her canlıyı

Bir bakışta taş haline getiren

Müthiş dragon gibi!

Gidiş

Saatlar
Emekleye
Emekleye
Yürüyor!

Düşmüş kervanın çanı:
In yok, cin yok bütün mesafelerde;
Yalnız tepelerde

Bulutlar göpürüyor!
«Lotüs» yemişleriyle sarhoş mevsimlere
Gidenlerin sezilmiyor hayalleri bile!
Taşınıyor hep rüyalar ve güzellikler
Kervan kervan
Ve kabile!
Kabile!

Artık hücrende otur
Ey gönlü giden filolar ardında çırpınan,
Tahtakuruları ezilmiş duvarlara
Donmuş rüyalarının altında ağırlaşan

Kumral başını daya;
En iyi dostun gibi
Günden güne soğuyan demirleri
Sonsuz bir şefkatle git
Okşa pencerede!

Artık

Yaratsın ümit denen «harika» yı düşünceler,
Yemişsiz

Yapraksız

Ve musikisiz

Dallarında dakikaların!

Artık tevekkülle gömül felsefesine

Dönen alemler içinde, duran zamanların

Ve bu zamanları

Çeviren dört duvarın!

2-Temmuz-936

Ölmek mi yaşamak mı?

Yaşamak mı uzun ıstıraplarla

Ölmek mi tatlı tatlı?

Diyor dallarında altın yemişler sallanan mevsim;

Çiziyor gözlerimin önünde yine

Verem, melânkoli, hasret, daussıla

Dolu bir kanlı resim!

Ölmek mi tatlı tatlı

Altın yastığında düşen yaprakların?

Yoksa yaşamak mı:

En içli kemanların dahi ağlayışlarile,

En mel'un şarkısını dinleyerek

Düşman dudakların?

Ormanlara ezeli alevin düştüğü mevsim,

Kanlar boşalan bir mezbahaya benzer yüreğim.

Kanatları kızıl bayraklar gibi

Sallanan kartallar,

Son büyük şarkının ölmez ışığında

Son ileri atılışın güzelliğile dolar!

Ne halt etsin zindanında şair,

Sağlam kaburgalarile

Paslı demirleri

Vurup parçalasın mı?

Böğrüne oklar saplı

Koca bir arslan gibi

İnliyerek mahbesinde böyle yaşasın mı?

25-Ağustos-936

Traktörcü

Traktör

Yaralı bir dinozör

gibi

Kazıyor toprağı pençelerile!

Aydınlığın

bir okyanus gibi doldurduğu

mavilik,

eğleniyor kâinatın gecelerile!

Toprak

Yatıyor devrilerek kara bir et gibi!

Ve güneş

asılmış maviliğe

İçi, dünya cennetinin tohumlarile dolu

altın bir sepet gibi!

Traktör

Yaralı bir dinozör

Makinistin

Hamur kaplı suratı

Aydınlanmış iki damla ışık gibi
yanan gözleriyle!

Sarsılarak gidiyor:

dolmuş bütün varlığı
traktörün
çelikten
sözleriyle!

Elinde

geçen günkü
çamurlanmış
gazete!

Bir mavi gözlü kuş:

Güneş gibi sıcak,
Gölge gibi serin,

Oynuyor güneşin ışıkları gibi
sayfaları arasında
Çamurlu gazetenin!

Bir mavi gözlü kuş,

Mavi ışıklar içinde oynaşan

Şen bir müzik parçası gibi deli!

Geziliyor makinistin

Yaşlarla ıslanmış

Çamurlu yanağında

Onun ışık gibi

Onun gölge gibi

Tutulmayan eli!

Traktör

Demir pençelerile

Kara toprağı sarsan

Yaralı bir dinozör !

Bizim makinist arkadaş,

Onun çelik zırhla örtülü sırtında

Rüya ve çamurdan yoğurulmuş

En güzel bir heykel gibi duruyor !

28 - Eylül - 936

FIYATI 25 Kr.